

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 548/2018
08.05.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Милетића, због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Ненада Милетића, адвоката Срђана Марчете, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Саду К бр.71/17 од 18.10.2017. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2018. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Ненада Милетића - адвоката Срђана Марчете, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Саду К бр.71/17 од 18.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.71/17 од 18.10.2017. године окривљени Ненад Милетић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога у продужењу из члана 246. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 5 година у коју казну се му се урачунава време проведено у притвору од 09.07.2015. године па до правоснажности пресуде, односно до упућивање на издржавање казне затвора на коју је осуђен али најдуже до истека исте.

Истом пресудом од окривљеног Ненада Милетића је на основу одредбе члана 246. став 7 КЗ одузета опојна дрога ближе наведена у изреци те пресуде као и у смислу члана 92 у вези члана 91 КЗ противправна имовинска корист ближе наведена у изреци пресуде, а на основу члана 87. КЗ изречена је мера безбедности обавезног одузимања предмета ближе наведених у изреци пресуде, док је на основу члана 264. став 4 ЗКП окривљени ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала.

Наведена пресуда потврђена је пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1222/17 од 23.01.2018. године.

Против правоснажне пресуде Вишег суда у Новом Саду К бр.71/17 од 18.10.2017. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног Ненада Милетића, адвокат Срђан Марчета због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1 и тачка 3 ЗКП и повреде одребе члана 265. став 1. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати Вишем суду у Новом Саду на поновну одлуку или да побијану пресуду преиначи и усвоји жалбу браниоца од 27.10.2017. године.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Ненада Милетића, адвоката Срђана Марчете, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног кадационог суда, тако је јасно опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају – окривљеног Ненада Милетића, имајући у виду одредбу члана 74. тачка 2 ЗКП „ако се поступак води због кривичног дела због којег је прописана казна затвора од 8 година или тежа казна – од првог саслушања па до правоснажног окончања кривичног поступка“.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном Ненаду Милетићу правоснажно окончан, а захтев за заштиту законитости поднео је бранилац који га је по службеној дужности бранио до правоснажног окончања поступка који се према окривљеном водио због кривичног дела за које је прописана казна затвора од 3 до 12 година, то бранилац (из члана 76.ЗКП) из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев у смислу наведених одредби недозвољен.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП одлучио као изреци решења.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић